

[Lis Groes.]

delt, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af nævnte orlov. Efter at have gennemgået valg-bogsudskriften og de øvrige dokumenter indstiller udvalget, også i dette tilfælde enstemmigt, at pastor Johan Nielsen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra den 6. d. m. at regne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om, at den foreløbige godkendelse af Knud Hertling og Rosing som valgt i de grønlandske valgdistrikter oprettholdes,

vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af sekretær Jens Als som midlertidigt medlem af folketinget fra den 6. oktober d. å.

vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af pastor Johan Nielsen som midlertidigt medlem af folketinget fra 6. oktober d. å.

vedtoges enstemmigt med 146 stemmer.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 3).

Peter Nielsen: Den folketingssamling, der nu er begyndt, vil sikkert blive fulgt med større interesse end sædvanligt af den danske befolkning og skatteyderne. Vi står over for at skulle løse mange opgaver, problemer, der først og fremmest skyldes, at vort samfund har ændret struktur her i efterkrigsårene og vel navnlig i den sidste halve snes år. Fra at være et stillestående samfund med en fastlåst produktion og deraf følgende levestandard har det udviklet sig til det moderne velstandssamfund med stadig stigende produktion. Det er den danske befolkning, der gennem arbejdsomhed, snilde og teknisk kunnen har kunnet skabe det samfund, men der har her i Danmark også været ført en sådan politik, og vi har haft en sådan regering, at det har været muligt.

For at noget sådant ikke skal opfattes som ensidig socialdemokratisk propaganda, er det bedst at citere et godt konservativt blad, der også til tider bringer rent saglige oplysninger. Jeg beder om tilladelse til at citere fra Berlingske Tidende af 26. december 1964, altså fra 2. juledag, men det har ikke blot været en øjeblikkelig julestemning, der har fået dette blad til under overskriften „De syv fede år“ at fortælle om, hvor godt det er gået i Danmark siden 1958. Man fortæller, at i de 7 år er der købt 450.000 nye personbiler og 900.000 fjernsynsapparater, at man i 1958 beskæftigede 640.000 medlemmer fra arbejdsløsheds-kasserne, og at dette tal i 1964 var steget til 750.000, og at gennemsnitsindtægten for disse var steget i de 7 år fra 12.500 kr. årligt til 20.000 kr., og at i øvrigt den samlede købekraft her i Danmark var steget med 7 milliarder i disse år.

Så vidt Berlingske Tidende, som jo ikke er kendt for at drive socialdemokratisk propaganda; den ville vel hellere have stemt med i det kor, der som f. eks. Jyllands-Posten kan fortælle, at en svag regering har kørt Danmarks økonomi i grøften. Faktum er, at industri, landbrug, håndværk og handel ved hjælp af dygtige arbejdere har kunnet skabe et samfund i fremgang samtidig med, at der også her i Danmark har været regeringer, der har muliggjort dette.

Jeg nævner det først og fremmest for at klargøre, hvilke problemer folketinget står over for. Det er ikke et fallitbo, som vi skal afvikle konkursen for; det er et godt og velkonsolideret samfund, men den store fremgang skaber sine problemer, som man ikke kendte i det stillestående samfund, hvor produktion, forbrug og investeringer lå i stivnede rammer. Nu er der fremgang overalt, og det kan skabe vanskeligheder, hvis de 3 faktorer ikke følges ad.

Udviklingen er sket hos befolkningen, men spørgsmålet er så, om folketinget har kunnet følge med i denne udvikling, eller vi ikke lovgiver og regerer, som vi gjorde i det lille stillestående samfund. Det er vel navnlig det, befolkningen er interesseret i ved denne samlings begyndelse, om folketinget kan omstille sig til den nye tid og modernisere sin lovgivning og ikke arbejde ud fra den forudsætning, at vi har alvorlig økonomisk krise her i landet, og hermed arbejde